

[Nathalie Lind.]

jeforældres adgang til i visse tilfælde at indbringe afgørelser for en højere administrativ myndighed eller for domstolene. Jeg vil varmt takke ministeren, ikke blot for velvilje, men for en efter mit indtryk endda meget stor personlig indsats for at få dette problem løst. Jeg forventer, at vi i næste samling igen kommer til at beskæftige os med det, når socialministerens forslag til lov om ændring af den nuværende børneforsorgslov kommer frem. Men når vi i det arbejde, vi har gjort her, hele tiden har haft barnets tarv for øje, er det også vigtigt, at plejeforældrene kan få adgang til en lige så alsidig vurdering af forholdene som de naturlige forældre.

Jeg skal ikke knytte mange ord til disse lovforslag, fordi vi har tilkendegivet vores principielle stilling ved første behandling, og vi har haft en grundig udvalgsbehandling. Jeg skal blot på mit partis vegne takke for det, der foreslås om ankerreglerne, og for de tilsagn, der er givet, og sige, at vi vil stemme for det ændringsforslag, det konservative folkeparti ikke kan være med til. Vi må fastholde, at ved en adoption skal der ske fuldt familieskifte, og at den interesse, der kan være for at bevare arveforholdene mellem den naturlige slægt og barnet, kan tilgodeses ved testamente. Vi har fæstet os ved den vanskelighed, der ellers ville blive for skifteretterne, og først og fremmest den tilfældighed, afgørelserne kunne blive præget af, og ligeledes har vi fæstet os ved, at rent arveafgiftsmæssigt vil der ikke være forskel på, om der tillægges arveret ved testamente, eller om det sker ifølge loven.

Derfor er jeg tilfreds med de resultater, der er opnået under dette udvalgsarbejde, og jeg takker som sagt ministeren for velvilje.

Valbak: Hovedpunktet i de adoptionslovforslag, som her er til anden behandling, har været nydannelserne vedrørende samtykke og tvangslignende adoption. Problemet for ministeren har været med det oplæg, der er kommet, at finde en balance. På den ene side har vi børneforsorgslovens tilbud om at hjælpe til at fastholde forbindelsen mellem barn og biologiske forældre, på den anden side behovet for regler, der giver hjemmel til i særlige tilfælde at gøre brud på denne linje under hensyntagen til barnets

tarv i det konkrete tilfælde. Det forslag, vi havde til første behandling for et halvt års tid siden, og som nu her er til anden behandling, var efter min mening bedre egnet end gældende retstilstand til at balancere disse to hensyn af.

Her ved anden behandling skal vi vel særlig tage stilling til et ændringsforslag, tiltrådt af hele udvalget, om det, der var hovedsigtet, ændringsforslaget om, at plejeforældre og børneforsorg her adgang til på linje med de biologiske forældre at få overøvrighedsafslag prøvet ved retten. Så vidt jeg kan skønne, giver dette ændringsforslag, hvis det bliver gennemført, en endnu bedre balance over for de to hensyn, som jeg nævnedé, så det kan vi med denne begrundelse gå ind for.

Drøftelserne i udvalget har været meget grundige og derfor vel også noget langvarige, inden vi nåede igennem til dette og de øvrige ændringsforslag. Derfor er det rimeligt, som det også er foreslået, af hensyn til administrationen at give en ny ikrafttrædelsesdato med den virkning, at lovens ikrafttræden først bliver tre måneder efter, hvad der oprindeligt var lagt op til. Det må vi tage med.

For mit vedkommende tilsagde jeg ved første behandling medvirken til, at denne sag skulle få en let gang igennem tinget. Det vil jeg fortsat gøre, bl. a. ved nu at afslutte mine bemærkninger med at sige, at vi går ind for samtlige de ændringsforslag, der er stillet.

Ruth Olsen: Jeg har ikke noget at tilføje ud over, at jeg håber, at det i det cirkulære, som påtænkes udsendt af justitsministeriet, klart og tydeligt bliver pålagt de adoptionsformidlende instanser at give grundig vejledning om de eksisterende muligheder for social støtte, hvis vedkommende vælger at beholde barnet i stedet for at bortadoptere det. I adoptionsudvalgets betænkning står der:

„Man bør således bl. a. orientere barnets forældre om de muligheder for støtte, der efter den sociale lovgivning kan komme i betragtning“.

Jeg mener, at ordet „bør“ er for mildt. Jeg synes, der skal stå, at der skal gives denne orientering, og at der skal være automatik i det, så man ikke kan modtage en